

Piši mi, da bo Troj novi opus: Konburg. Da bo objokoval s širino, karjem, žalostni konec vse slovenske govornice in prikazane umetnosti. Nameravaš napraviti „nekaj resnega in groznega.“ Tako Lorej, praviš mi, „imaš nekaj pojma o stvari.“

Šimam ga, strazi moj. Kdo je prišel s Konburg, kedaj in kako? Ti, pisatelj, kar nas je, podmarjer in posmarjer? In Felkopi s svojimi pozirjanci s barvati? In Juma s svojo motko melankolijsko in Goshar s svojo keljo? In Berniker s svojim olletom? Konec? Žalostni konec? Ali je Tebi pero odločeno? Lovčeni krila povročila? Je Felkopi čisto ispiri razpisan, Jumi paleta preklana, Gosharju kelje rezata, Bernikerju olletu okrhano? - To me. - Kaj pa?

Nam je premeto zastombe o običnostih? Nas me more razume, ti? Povijmo ga. Nas more razumeti? Primorajmo ga. Je kritika ka krivična, zaslepljena, prizbranska, hroblona? Vse to je, in vse, star: ali je kritika običnost? Ti je premeto stare? Totaj se, Cantkar, po smrti to drugnjem Troj križ vseh to ~~primo~~ ob vseh pod oblake.

Ali - - slovenski umetnik me more živeti. To stoji je od nek, kaj. Preseren je hotel s t pisarom - Jurčič je odpravil želodec službo ravno, kaj bi bil nastavljen (Jurčič in želodec namreč), Lev, stik je robotal svoj živ dan, i. t. d. Ti? Namesta jaja kamen-ovo, naš delež. Taka da je odpravljena? Slovenskemu literatu ne. In - kaj potem? Ali si si obetal glabe gradove? Lahko jiti zidamo o oblake.

Vse, človek moj, vse! Mladost smo zamoreli, ali hočemo zamoreti tudi motka leta? Oslabeli so nam živci, veni; in vse obupnost iztraja odtod, strazi moj. Veruj človeku, ki je legel v grobu, da je mejo Lazar, a je stal. Veruj mi: Odbrešnik, ki Ti poriče skrinjo, to je Troja volja, Troj potravi i ustinkit; ako Ti ni še zamrl, posteljšaja. Pusti Kavarno, pusti gostilno in pojdi ven, s majki pri rodu se izjubiti in tam se najdeti; in ko se prebudis iz svoje ma-

loderanosti (ki mi ni drugje nego z alkoholom impregnirani
in z nikotinom ožlindrani živi) boš topeu kot kristal
in mlad kakor rana rosa na bilki pomladni. In si del boš,
da je življenje lepo, da je zdravje čist svet, da je svet med in
Ti bučla. In čutil boš, da si sredini vesolja, da je v Tebi
solnce, luna in vse zvezde, naradne in repitice, in človeško
in domovino, da je vse v Trojem osem. In da je vse tako, ka-
korono je Troje osee. Zdravo, zdravo kri v osee in vse bo dobro
na svetu. Potem bo veseli veseli in žalost žalost, in resnica
bo resnica in sem bo sem: in vse bo klajnost. Kajti, sedaj, dra-
gi moj, Ti veseli mi veseli, in žalost Ti ni žalost, in resnica se
misa s sanjami, da ne boš ničesar več. Ti se ne znaš omrežiti,
kajti Troj omeh naredi iz Trojega lica keru katuro; ne znaš se
jokati, ker ne čutiš prave žalosti; ne upaš se ji udeti, ker se bo,
jisti (in to po pravici) da ni slabost; in ne omeh vzpohoveti, ker se
oemuješ in bojis; zdravo človek pa se omehi kakor ojuj zvon,
in joci, ker se me boji, da mu odplava duša s solzami, o ker je
bozj strahu, (je bozj strahu, tako bozj strahu, da si upa jokati
in vzpohoveti. Bojis se, da ne poretko: glej mehkuzneja! Zdrav se
bojis? O ker si res mehkuzen. Tudi meni je rekli mnogi, da ne po-
znem drugje nego obrup, strah; me gumerim mižu, ker me ne
poznava. Ni se, da se lahko obupavam, zato ker sem polu upa,
da me je slabost strah, ker sem polu poznava. Moj me je videl
v uri bridkosti in je dejal v svojemu osem: glej si romatka! Jaz
pa sem bogatejši od njega. On se (in tudi jaz sem) da je življenje
boj, in da je naš narodna treba kreptosti (kreptost je krepost
srečno nijansiranje in ofjednarienje rimskoga pojma virtus)
in zato me omeh iz pedagoških opirov odmetniti dobeneke od
ustnice. Meni pa je pedagogija druga stvar, čeprav andline, da
sem vaj tako slober pedagog kakor on. A jaz sem pedagog odres,
bilo ljudo, ljudo, ki me prodajajo več platna (okusneja platna iz
svojih durskih klesar videti). Pogledal sem v svet vaj tako ka-

ta pedagoj, in videl sam najbolj krepke duše & najnečujši
mi čustvi; ker & krepka duša ne brani pretnke kupe, iz svoje
nezavedneje instinkta, da je ^{stvari naprej} premore. (Sobna duša se boji
žalosti; ker rabi veselje, omeha, očeneje razpotoženja za dejeto.
Ker jo ti žalost opojila, vstopila.

In narod in pevnik njegov? Narodna duša govore hrane - brez
dvojnega. A mi nam treba dijete, ker je gohar. Naš narod je gohar,
tako da izjije njegova duša brez skrbi. Tvoja resnično žalost ta,
ko kakor tvoje veselje. Tudi malo stoupa nam ne škodi:
njegov goharvi organizem ja izvorje iz žil, predno nam jih napotni.
Nekkušnosti ja ne mara. Nesko mi hrana narodni; mestko je
za vsje deklie, dokler ne dobe dejati kral (dušnih namreč),
in za kontese, žalimestko jih mimamo odveč. Čauhar - Ti si
stoup. Ti misliš, da je narod bolan, in da je z njim goha,
vis - veruj mi, narod je gohar, in če bi bil Tvoj stoup hujši,
ti ja otroval, a hvata boje, naš mali narod je le prevelik
organizem ja tako količini. Došlo je žirce - sem pa
ja ne škodi, a ja vaskdanji kruh ni. Tako misli me jaz o
Tebi, Čauhar; odkrito rečeno: dokler ne boš velik, pravi člo,
velk, ne boš velik, pravi umetnik. To mislim: umetnik na
roda, dušni vaskdanji kruh narodni. In pravi človek se
mudi, ker si - nervoju nevestnik. Oprost, a pojdi vane,
in če Ti mi izsusem ves instinkt, vidis sam resnico mo,
jih besedi in pravico mojeje sveta.

Jaz? Jaz bi rad dal narodni umetnost, velko umet,
nost; ne vaskdanjeja kruha, ne mrocu tega, vidim sam.
A dal bi nam pojace in potie ja prapitke. Kakor bi in kake
ne bo, tega ne vem. Osem razumijati mi moja stvar. Poje
stvar je: narediti iz sebe človeka, goharje, krepkeje selesa
in duha, ki je dobre volje. To se pravi: ki je tako mrdan,
da si upa bojovati boj, veseliti se, omagovati, dojeti, padati,

ustajati, iskati resnice in skrinosti z umom in ocem,
z mislijo in voljo, z vero in skeps, z upom in obrehom.
Hochti pot, ki jo spoznaš za pravo; postkriati in iskati,
slediti drugim in odsvačati jih, grabiti in deliti, vse, vse.
To je moja stvar: narediti iz sebe posodo, v katero gre ves
svet, nebo in zemlja in vse kar je, zato da more potem iz
mere ves svet, nebo in zemlja in vse, kar je.

L'art pour l'art? Je, in ni. Naj povsem je za svoje.
Umetnik bodi odkrit - iz neresnice ni umetnosti. Trej:
Ja, in samo ta iz sebe, kar je v tebi. Trej l'art pour l'art? Da
in ne. Kaj je v Tebi? Dano Ti je od prirodne dela, ponavadi
s petero intov, ki sledijo svet in večejo potrebnost z razpustjo.
Dane ti je zgolja tehta ali lakha; in potem? Potem je vse to tvoja
last; gospodari, gospodari! Sam si svoj upnik in sam svoj dolž-
nik. To je vaa modrost. Prizgospodari si lastnosti, ki jih nisi
imel, razvij zmoglosti, ki intis nipi kal v tebi, obojati svoj
um, oplemeniti svoje oče, razbistri svoje oko, profini si uho,
okrepi svoje voljo; z mo besedo: gospodari! Gospodari zase
in za svet!

Rekel sem: sam svoj upnik si in sam svoj dolžnik. Res
je, klivali Te ne bodo pred sodbo, atko ti je uho otopel po lastni
nemarnosti, atko se ti čustva odrevenela, ker jih nisi vadil,
atko si si iztehnul oko po lastni nepreviđnosti. A: imas svet?
Si si ustvaril svoj svet sam? Za nidi prejel odlovek, iz sveta,
ki je priteklo od starih drugih, in zopet od osmero drugih in
lako naprej? Nidi izšel iz družine? Iz naroda? Iz človeštva?
Ono ti je poserilo svoj dražecni sok, ki ja pretakla iz reka
svet - ali boš to dražecno dedšino nemar pustil? Je ne
boš hranil s spodobni posodi? Za ne boš čuval nesnage in
neffode? Ne boš papil, da ja oddas čisteje naprej, varje čiste,
ja, kakor si ja prejel, če si nevadni človek, in če si pravi člo-
vek, se čistejeje, zlehtnejjeje? Ne intis dolžnosti? Proste

slabosti, ki je mederja od tebe z besedo mihi z ovojnim mihi,
a ki jo drži vesoljstvo stihim glasom tvoje neobrnjivosti?
Umjetnik, mislec, poet; ne čuješ tega glasu s sebi? Trdi mi,
Lestvik, Kolikor hočeš, da mi družje marita pte nego Ti sam:
sam na sebi toš intil, da si zvečan z družino, z narodom,
z ibovstvom stivoi in tivoi veji. In če jih res ne čutiš -
povem ti odpadlek z obrevesa, vrnje te pojedo in v govoru je
tvoja sled.

Jaz čutim s sebi to tajno vej; kri mojih pradedov živi
s meni, vem, zbrava, turma kri. In čutim s sebi zbrave instinkte
rodu iz katerega sem izšel, povzod, po vseh svojih potih - in
normalnim samu od peči do praga - pa so v vseh svojih obre,
steh - divjale so kakor konji brez upole, v vseh svojih mudlih -
bile so jasne in mirne, in bile so moje, in vaje, dedje blagum! -
v vseh svojih čustvih - kakor stome na harpi so dopebala -
v svojem obupu - teman je bil, da me je obrah, pogledati v tista
brezdelna - v svojih upih - mi bilo zvegate tako vrtke - -
Povzod, povzod in vedno. In zato se me bojim svojih potov,
me bojim se dalje, ker vem, da nosim s seboj mit Avicennino,
en konec je v moji roki, drugi konec je v roki moji majke,
pa saj ta mi konec, med njenimi prsti pre naprij, do oključev,
mih je prstov mojega starega očeta - starec štirinosemdeset
letni, živi mi, saj se tako časa, da se pogledam se cubrat,
in iz njegove roke pre naprij v grob pri cerkvi, in od tam v
druge grobove okoli cerkve vrnidke in v Toplice, in pre
preko Kulpje v grobove bosanske in boje kam za Kaurpote
majaj.

$$\alpha = 60^\circ, \beta = 45^\circ, \rho_1 = 3$$

$$a = 6$$

$$s_1^2 = \frac{b^2 + c^2 - a^2}{2} = \frac{a^2}{4}$$

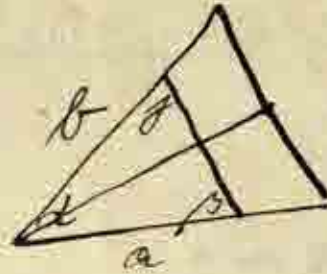
$$a : b = \sin \alpha : \sin \beta$$

$$b = \frac{a \sin \beta}{\sin \alpha}$$

$$\log b = \log a + \log \sin \beta - \log \sin \alpha$$

$$\frac{a}{s_1} : \frac{a}{s_1} = a : a_1$$

$$a_1 = \frac{s_1 a}{s_1}$$

$$a = 6$$

$$a : b = \sin \alpha : \sin \beta$$

$$b = \frac{a \sin \beta}{\sin \alpha}$$

0.77815
 0.95778-10
 10.73543-10
 0.93753-10
 0.40480

0.77815
 0.84040-10
 10.62764-10
 0.93753-10
 0.60111

100
 105
 75

b = 6.279
 b = 4.899
 a = 6.692

$$a : c = \sin \alpha : \sin \gamma$$

$$c = \frac{a \sin \gamma}{\sin \alpha}$$

$$\log c + \log \sin \gamma - \log \sin \alpha$$

0.77815
 0.84040-10
 10.76309-10
 0.93753-10
 0.82556

$$s^2 = \frac{b^2 + c^2 - a^2}{2} = \frac{a^2}{4}$$

4.899² = 16
 4.899 · 4.899
 44001
 44001
 39102
 19506
 24000201

6.692 · 6.692
 13304
 60228
 40152
 40152
 44782864

$$\frac{24+45}{2} = \frac{69}{2} = 35 - \frac{1}{2}$$

$$\sqrt{5} s = 5$$

$$26 : 3 = 6 : x$$

$$x = \frac{18}{26} = \frac{9}{13}$$

$$5 : 3 = 6 : x$$

$$x = \frac{18}{5} = 3.6$$

$$18 : 5 = 3.6$$

$$\alpha = 134^{\circ}45'31''/3 = 29^{\circ}51'46'' \quad \beta = 15^{\circ}22'37''$$

$\alpha =$

$$r + \rho = 191.3$$

$$a = 40$$

$$a = 2r \sin \alpha$$

$$r = \frac{a}{2 \sin \alpha}$$

$$x = r \cot \frac{\alpha}{2}$$

$$z = r \cot \frac{\beta}{2}$$

$$a = r \left(\cot \frac{\alpha}{2} + \cot \frac{\beta}{2} \right)$$

$$r \left(\frac{\cos \frac{\alpha}{2}}{\sin \frac{\alpha}{2}} + \frac{\cos \frac{\beta}{2}}{\sin \frac{\beta}{2}} \right)$$

$$a = r \left(\frac{\sin \frac{\beta}{2} \cos \frac{\alpha}{2} + \cos \frac{\beta}{2} \sin \frac{\alpha}{2}}{\sin \frac{\alpha}{2} \sin \frac{\beta}{2}} \right)$$

$$\underline{r} = \frac{a \sin \frac{\beta}{2} \sin \frac{\alpha}{2}}{\sin \left(\frac{\beta}{2} + \frac{\alpha}{2} \right)}$$

$$r + \rho = 191.3$$

$$r' + \rho' = \dots$$

$$r' = \dots$$

$$r : r' = 191.3$$

$$r + \rho : r = r' + \rho' : r'$$

$$r = \frac{(r + \rho) r'}{r' + \rho'}$$

$$\underline{a : a' = r : r'}$$

$$r + \rho = \dots$$

$$\dots$$

$$r : r' = a : a'$$

$$r + \rho : r' + \rho' = a : a'$$

$$\underline{r : r' = a : a'}$$

$$r + \rho : r' + \rho'$$

$$\frac{r}{r'} = \frac{\rho}{\rho'} = \frac{a}{a'}$$

$$\frac{r}{r'} + \frac{\rho}{\rho'} = \frac{a}{a'}$$